

de Felder van de do 12 jan 2006

EXPOSITIE GALERIE WIT

De overwinning van het iets over het niets

Door ANTONIE DEN RIDDER

Dat minder soms meer kan zijn, vormt een geliefd statement in de beeldende kunst. Maar je kunt ook zeggen dat dat meer toch vooral als meer gezien moet worden.

De smachtende liefde voor de eenvoud contra de rondborstige omarming van complexiteiten. Gezien de aard van de werkelijkheid, waar op de beeldende kunstenaar re-

geert, valt voor beide uitgangspunten wel wat te zeggen. Eenvoud en complexiteit zijn eikaa omhelzende slangen en op basis van een waargenomen stukje slangen huid valt niet gemakkelijk te constateren aan welke slang de betreffende huid behoort. Het niets in de kunst is echter andere koek, het is minder dan minder en daar kun je gemakkelijk je handen aan branden. Resumerend stelt Dick Swaak, een van de exposanten in Galerie Wit, dat het hem gaat

om 'het duiden van het bijna niets op een schijnbaar eenvoudige, doch bij nadere beschouwing, nogal ingewikkelde manier'. Zijn wandobjecten bestaan uit kleurige bundels van lichtgebogen houtsprietten. Minieme vormvariatie, veel contrasten in kleurgebruik, verwijzend naar vage sferen en juist daardoor als duidingobject vergaand ongeschikt. Hier wordt inderdaad met grote inspanning en met relatief veel benutte middelen bijna niets gezegd. De kunstenaar mag wel degelijk ge-

roemd worden voor de mate van zelfkennis, welke hij aan de dag legt. Maar inspirerend zijn de beeldende resultaten niet. Hoe anders werkt het streven naar eenvoud in de schilderijen van Ina Kooper. Ook zij weert ieder overbodig element uit de voorstelling, maar betekenis spat je tegemoet vanaf de witte wanden van de galerie. Herkenbare emoties rond levensangst, kwetsbaarheid en moed, gevat in beelden, die tegelijkertijd uiterst persoonlijk en toch universeel zijn. De confrontatie met het andere wezen, het hondachtige monster, dat uit een en al tanden lijkt te bestaan. En het jezelf via mentale omkering bezien als door de ogen van de ander, het monster herkenkend voor wat het is. Die complexiteit, deze poging om de complexiteit van de menselijke existentie recht te doen, maakt het bekijken van de werken tot een aangrijpende ervaring. Dat Kooper tegelijkertijd op het niveau

van schilderkunstigheid, zelfstreek, kleurgebruik en in afmeting de mate compositie, het hieldoek probeert te doordringen van visuele spanning, is niet enkel meegenomen, maar van groot belang voor de algemene overtuigingskracht van de werken.

 Schilderijen en tekeningen van Ina Kooper en wandobjecten van Dick Swaak tot en met 12 februari in Galerie Wit, Hametakkerlaan 38 te Wageningen. Tijden op t/m zo 13.30-17.30 uur